

Zorka Šílená

Zorka Šílená se narodila v Českých Velenicích dne 12. září 1938. Jednalo se o dobu, kdy Němci obsazovali Sudety, což ovlivnilo spoustu rodin včetně rodiny Zorky. 28. září 1938 se přestěhovala s rodiči k Jindřichovu Hradci za svými příbuznými do Pleší. Tam bydleli jen pár měsíců. Kvůli špatným podmínkám a ohrožení na jejím životě se vrátili zpět do Českých Velenic za jejími prarodiči, což Zorce zachránilo život. V roce 1944 nastoupila do první třídy v německé škole, proto už v pěti letech uměla plynule dva jazyky. 3. března roku 1945 zažila bombardování Českých Velenic. Ještě ve stejném roce nastoupila do druhé třídy, ale už do školy české, kde své základní vzdělání dokončila. V patnácti letech se jí narodila mladší sestra.

Odmala už věděla, že by se chtěla věnovat zdravotnictví. Bylo to hlavně kvůli strýčkovi, který byl lékař, a také měla nějaké zkušenosti z doby, kdy dospívala a pomáhala své nemocné babičce a malé sestře. Proto se rozhodla, že v roce 1953 nastoupí na zdravotnickou školu v Českých Budějovicích. Studovala zde tři roky a hned po skončení studia nastoupila do nemocnice na oddělení psychiatrie. Na tomto oddělení zůstala devět let. V roce 1965 přestoupila na infekční oddělení. Zde Zorka zůstala již natrvalo.

Ve čtyřiaadvaceti letech se vdala. Bohužel, hned v jejich třiceti pěti letech manžel zemřel na infarkt. Nějakou dobu žila Zorka sama a soustředila se hlavně na svou práci. Roku 1977 se vdala podruhé a narodil se jí syn. Po mateřské dovolené začala studovat vyšší odbornou zdravotnickou školu. Roku 1980 vystudovala obor ošetřování dospělých a řízení vrchní sestry. Po dokončení studia nastoupila zpět na infekční oddělení, ale tentokrát už jako vrchní sestra.

Do důchodu odešla v šestapadesáti letech, ale uvědomila si, že chce ještě pár let pracovat. Našla si tedy roku 1995 práci v charitě v Českých Budějovicích. V roce 2003 se zúčastnila soutěže Sestra roku. Charitě se věnovala dalších dvacet tři let. V charitě chtěla zůstat ještě déle, ale v roce 2017 měl její manžel mozkovou příhodu a byla nucena práci opustit. Manžel paní Zorky následně zemřel. V současné době je už sedmým rokem v důchodu.